

Бібліотека: Оцифрована спадщина

Категорія: Канонічне право->Проект "Оцифрована спадщина"

Рік: 1936

Сторінки: 303

Опис

Це курс канонічного права, який о. проф. д-р Лев Глінка викладав у Львівській духовній семінарії у 1935-1936 навчальному році. Підготував текст на основі викладів і керуючись вказівками викладача – Микола Колянківський. Переписали – Богдан Смик, Михайло Шеремета і Микола Деркач. Відбитку виготовив – Андрій Хащевський. Помножено накладом Читальні українських студентів богословів ім. Маркіяна Шашкевича і Кооперативи «Визволення» у Львові, які діяли у Богословській Академії (Духовній семінарії). Загалом було виготовлено 300 копій, якими користувалися в основному семінаристи.

О. Лев Глінка представляє загальні поняття і джерела права (східного і західного); розповідає про кодифікацію східного церковного законодавства та про партикулярне право УГКЦ; розкриває загальні норми канонічного права; викладає «конституційне» («устроєве» чи «особове»), інституційне («Єрархія чину») право (про Римський Апостольський престіл, Єпархії, синоди, монастирі, «стоваришення», капітулу, парафії, парохів, «завідателів», «тимчасових заступників», «сотрудників з правом управи», «сотрудників» і т.д.) і т.д.

Цікавим є те, як у підручнику на стор. 231 – 233 представлено «українську католицьку єрархію» станом на 1935-1936 рр.: А) У Галицькій Провінції – Львівський Архиепископ, Перемиський і Станіславівський Єпископи; Б) На Закарпатті – Мукачівський Єпископ, Апостольський Адміністратор для Пряшівської Єпархії та Апостольський Адміністратор для парафій Мукачівської і Пряшівської єпархії, що знаходяться на угорській території (з осідком в м. Мішкольц). Мукачівська і Пряшівська Єпархії підлягають латинському митрополитові Стригонії; В) США – ординаріят для українців з Галичини у Філадельфії та «ординаріят для українців зо Закарпаття» в Гоместead; Г) Канада – ординаріят; Д) Югославія – Крижевецький єпископ (суфраган латинського Загребського митрополита), який опікується а) «українцями з Галичини і Закарпаття» (35 тис.); б) хорватами (13 тис.); в) румунами (3 тис.) та г) македонцями (5 тис.). Серед «українців, що не мають свого єпископа», перелічено: а) «українці-католики Румунії» з Марамуренської Єпархії (62 тис.); б) «українці-католики в Бразилії та Аргентині», що підлягають латинським єпископам (67

тис.); в) «українці-католики на Волині, Холмщині, Поліссі та Підляшші», що «підлягають теж латинським єпископам» (апостольський візитатор – вл. Миколай Чарнецький).